

„אל תקרא לי, חייל, אתה מעליב אותי. קרא לי נחת“

מדברי כל נחת ב„מארינס“ לזר הנקלע לחיל

ה„מארינס“

החיל
תפקידיו
ומבנהו

סא"ר ע. שקד

(בד"א) והקצינים בחיל, ענייני הקידום בשרות; שלבי האימון; אופי האימונים; רוח הגייסות וכד'.

„חיל הנחיתה של ארה"ב" - The U.S. Marine Corps

חיל זה הנו „הזרוע הרביעית“ בכוחות-המזוינים של ארה"ב בנוסף לשלוש הזרועות הרגילות — הקיימות ברוב צבאות העולם (יבשה, ים, אוויר). מבחינה מסוימת (מבצעית בעיקר) כפוף, אמנם חיל זה לצי-המלחמה של ארה"ב, אך למרות זאת נהנה הוא מחרות פנימית מוחלטת כחיל עצמאי; מפקדו הנו עתה חבר שוהי מעמד למפקדי שאר הזרועות בועדת-ראשי-המטות-המשולבים. משימתו של החיל, כפי שהיא מופיעה בכתובים, מוגדרת כך: „להיות מסוגל, תוך כוונות מתמדת, לבצע כל משימה שתוטל עליו, בכל איזור שהוא בעולם, בזמן הקצר ביותר וביעילות הרבה ביותר“.

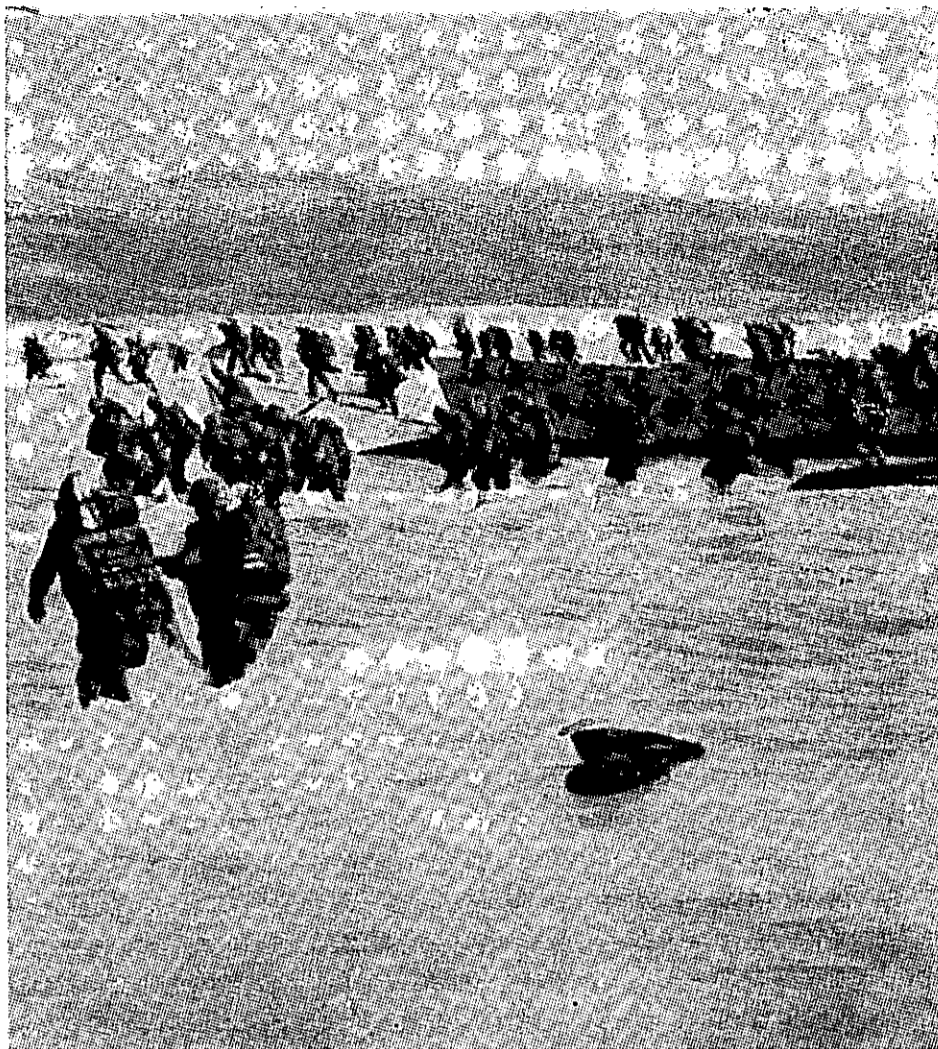
לכאורה — דבר זה אינו שונה ממשימותיהם של חילות אחרים בצבאות השונים; שהרי עצם המילה „נחיתה“ אינה מוזכרת כאן כלל; וזאת — בגלל הססמה האומרת שהנחת הנו בראש וראשון נה איש חיל-הרגלים ולכן משימותיו מקבילות לו. ברם, עלינו להמשיך בעיוננו באותן חוברות רשמיות — ולקרוא גם את סעיף 2.00, המופיע תמיד לאחר ההגדרה הכללית העוסקת ביעודו של החיל. סעיף זה קובע:

„... לצורך ביצוע משימה יועבר חיל-ה„מארינס“, ברוב המקרים, אל איזור-הפעולה באניות צי-המלחמה — ומאיזור הפעולה יונחת אל חופי האויב באחת מדרכים אלו:

לפני שנים מספר הגיע לידי הקורא הישראלי הספר „זעקת הקרב“ המתאר את דמותו של חיל-הנחיתה האמריקני („צבאו של הצי“ — „ה„מארינס“), ובו קטעי מבצעים ותיאורי נחיתות נועזות מהים שחיל זה ביצע במלחמת-העולם השניה (כגון — באי גואדלקנאל, באיוו-ג'ימה ועוד). אף במלחמת קוריאה בלטו, כידוע, אנשי ה„מארינס“ מבין כל אנשי הכוחות האמריקניים וצבאות-או"ם האחרים שלחמו שם. אין ספק כי רבים מאתנו התרשמו עמוקות מכוחו ומרמתו הלוחמת של הנחת האמריקני. רבים אף שאלו את עצמם: מהו סוד הצלחתו של הנחת? במה כוחו גדול — ומה מאפיין ומיחד אותו מיחידות-הצבא האמריקניות „הרגילות“ ואולי אף משאר צבאות העולם?

כאחד שמאחוריו שהיה של קרוב לשנה במחיצתם של חיילי ה„מארינס“ אנסה לתאר חיל מיוחד-במינו זה, על גווניו וגילוייו השונים. אלא שרצוי להעיר כבר בפתח הדברים כי הכרותי הבלתי-אמצעית היתה בעיקר עם הקצונה של החיל, ואף זאת מתוך שהיה בבית-ספר ולא ביחידה; אך מתוך שיחות ממושכות שניהלתי עם קצינים רבים, ביקורים באימונים וביחידות הצטיירה לנגד עיני תמונה מדויקת למדי של חיל זה ואורחות פעולתו. במאמר זה אתעכב בעיקר על הנושאים הבאים: נקודות המאפיינות את החיל מראה ראשונית; מבנהו של החיל; דמויות החיילים

הישר מן הים מתחבר מאוחר יותר עם המוטסים...".
 בדרך-כלל מבוצעת ההנחתה תוך סיוע כבד של תותחי אניות
 הצי וסיוע-אווירי צמוד של מטוסי ה"מארינס" ואוירית הצי. לאור
 האמור נוכל להבין ביתר קלות ובהירות את הפרטים השונים,
 שיצוינו להלן והמפרטים את נקודות-הדגש של החיל באימוניו
 ואת מבנה ארגונו:

ה"מארינס" נוחתים בחוף לבנון, 1958

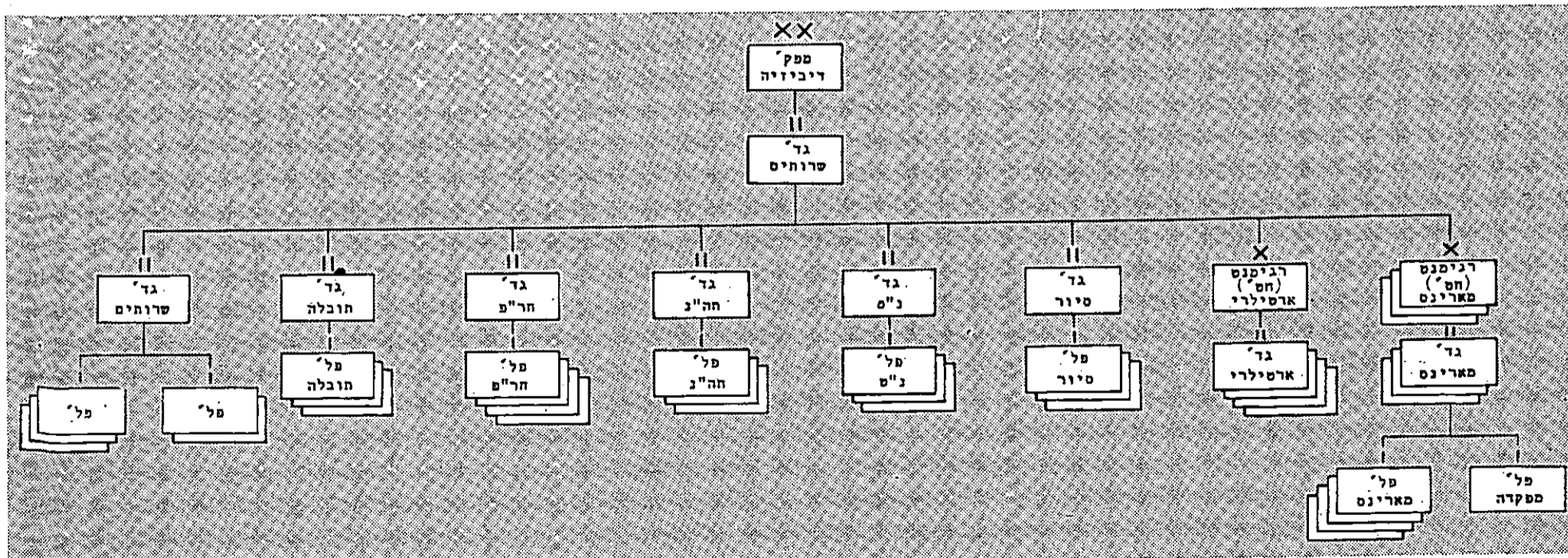
◆ הנחת הנו בראש-וראשונה חייל רגלי, — אלא שחייב הוא
 לעלות בטיבו על כל חייל רגלי אחר; וזאת — בשל זירות-
 הקרב הרבות, והשונות-מאוד באופיין, בהן עלול הוא להלחם,
 המהירות בה יצטרך להכנס לפעולה, ועצם האורח בו עשוי הוא
 להקלע לקרב (ומבחינה זו — רב הדמיון בינו לבין הצנחן).
 נקודת-מוצא זו (היותו בראש-וראשונה חייל רגלי) — היא המש-
 משת "מכנה משותף" לכל נחת ונחת, בין הוא בד"א ובין הוא
 קצין — ואפילו הוא שריונאי, תותחן, או איש הה"נ, ובמקרים
 רבים אף טייס... תרגומה המעשי של תורה זו מתבטא, בין-היתר,
 בדוגמה הבאה: כל הקורסים הבסיסיים בחיל — החל בבסיס-
 הטירונים, דרך קורס הקצינים, קורס המג"דים וקורס פו"מ —
 משותפים לכל המשרתים ב"מארינס", ואפילו לטייסיים.

◆ כדי לבצע באופן הטוב ביותר את המשימה המוטלת על
 ה"מארינס" — כל יחידות הסיוע והשרותים הנן אורגניות בחיל
 עצמן. במלים אחרות: לחיל זה חיל-אוויר משלו — "אוירית
 המארינס" (Marine Aviation); ולא רק שאינו כפוף לחיל-
 האוויר של ארה"ב, אלא ברוב המקרים אין הוא כפוף אף לאוירית-
 הצי. כך גם לגבי שריון, ארטילריה, הנדסה, קשר והשרותים
 העצמיים שלו; כל אלה אינם כפופים לחילות המקבילים שבצבא
 ארה"ב, אלא למפקדת ה"מארינס".

◆ כל יחידות הסיוע והשרותים יודעות בברור כי אינן "קיימות
 בזכות עצמן" וכי כל משימתן בחיל הנה לסייע, בדרך זו או
 אחרת, לנחת-ההרובאי המזוין ברובה המכודן או במקלע לבצע

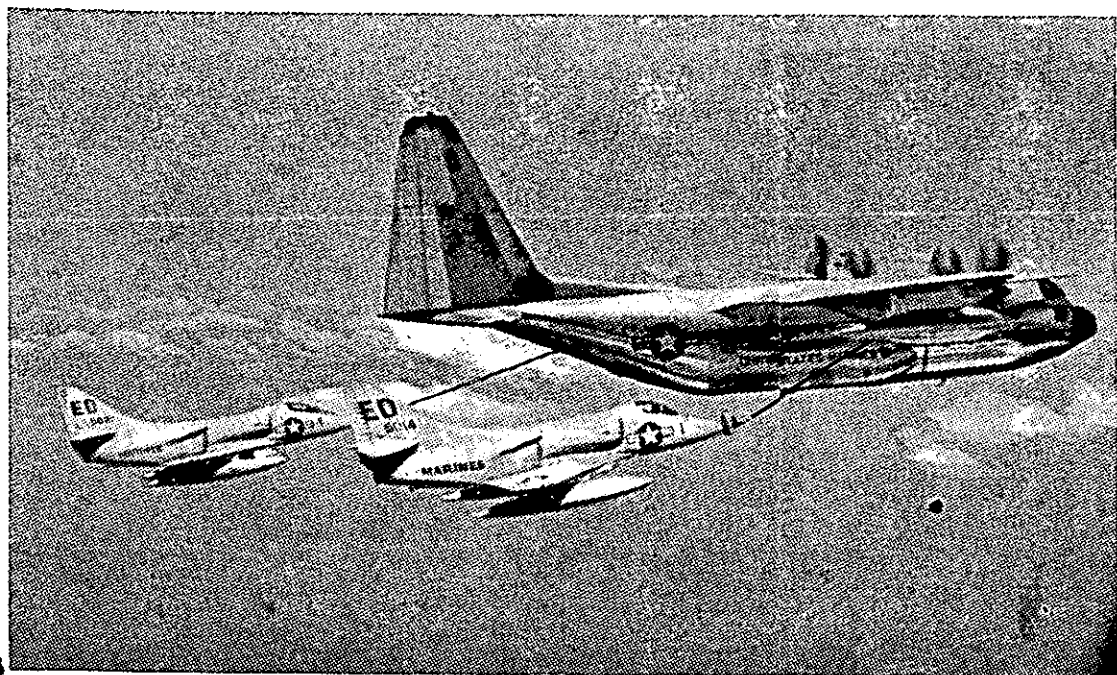
- נחיתה אל החופים בנחתות ובסירות-הסתערות;
- העברת הכוח אל החופים בהליקופטרים (בדרך כלל אלה
 הם הליקופטרים של החיל-עצמו, הממריאים מנושאת-הליקופטרים
 של צי-ארה"ב);
- שילוב שתי הדרכים הנזכרות — כשהכוח המוטס בהליקופ-
 טרים נוחת, בדרך-כלל, בעורף האויב, בעוד הכוח הנוחת בחוף

מרשם מס' 1. מבנה של דיביזיית "מארינס"

- ברגימנט הארטילרי 4 גדודים: 3 — בסיוע-ישיר (גדוד לחטיבה); 1 — בסיוע-כללי. הגדודים בסיוע-ישיר: 105 מ"מ הוביצר ומרג' 4.2; הגדוד בסיוע-כללי: 105 מ"מ או 155 מ"מ. ● המשימה העיקרית של גדוד-הסיור: השגת ידיעות ואבטחת אגפים לדיביזיה; לעתים יוקצו יחידות-משנה שלו לרגימנטים לביצוע אותה משימה. ● בגדוד הנ"מ 45 כלים מסוג "ONTOS". ● לגדוד החה"נ מחלקת תובלה אורגנית.
- בכל פלוגה בגדוד-התובלה — 31 כלי-רכב (משאיות 6x6). ● בגדוד השרותים — 2 פלוגות קלות ו-3 כבדות. ההבדל העיקרי ביניהן — בציוד ובכמות כוח-האדם שהן יכולות לתחזק ולתספק.
- כל הציוד וכוח-האדם שצוינו לעיל יכולים להיות מונחתים מן הים, או מן האוויר בהליקופטרים או במטוסי-תובלה. ● ברשות הדיביזיה כמות מספקת של הליקופטרים להעברת חטיבת חי"ר שלמה עם כל הסיוע והמנהלה תחת פיקוד או בסיוע — ביעף אחד.

תדלוק באויר

והארגוניות הכרוכות בביצוע נחיתה כזו (והלא מספר הנוחתים במקרה שתואר לעיל הוא לפחות 3000). כמו כן עליו לגלות בקיאות בכל צורות הסיוע למיניהן, בהפעלת הליקופטרים, בסיוע מטוסי וכד'; לאחר הנחיתה עליו להיות מסוגל להפעיל את כוחו כגוף-לוחם של חיל-הרגלים (או, בעצם, כצות חילות-משולבים).

הדוגמה שהובאה לעיל היתה זו של מפקד-חטיבה. אך למעשה, נכון הדבר לגבי המפקדים בכל הרמות; ואמנם, אחוז גדול מתכנית האימונים בכל בתי-הספר החיליים, לכל דרגיהם, מוקדש לבעיות שיתוף-הפעולה (דרכי הלימוד והאימון בסוגיות אלו יפורטו במאמר הבא).

אם ננסה עתה לסכם את "ארבעת הנקודות" שהוצגו כאן — נוכל לומר כי הן מובאות מכלל הלכה לכלל מעשה, ואינן משמשות רק סמאות יבשות אלא מתורגמות לשפת יום-יום; הן מהוות השג רציני והופכות לנכס יקר לחיל.

אך לא נוכל להמשיך בהרצאת הדברים מבלי לציין תחילה שתי

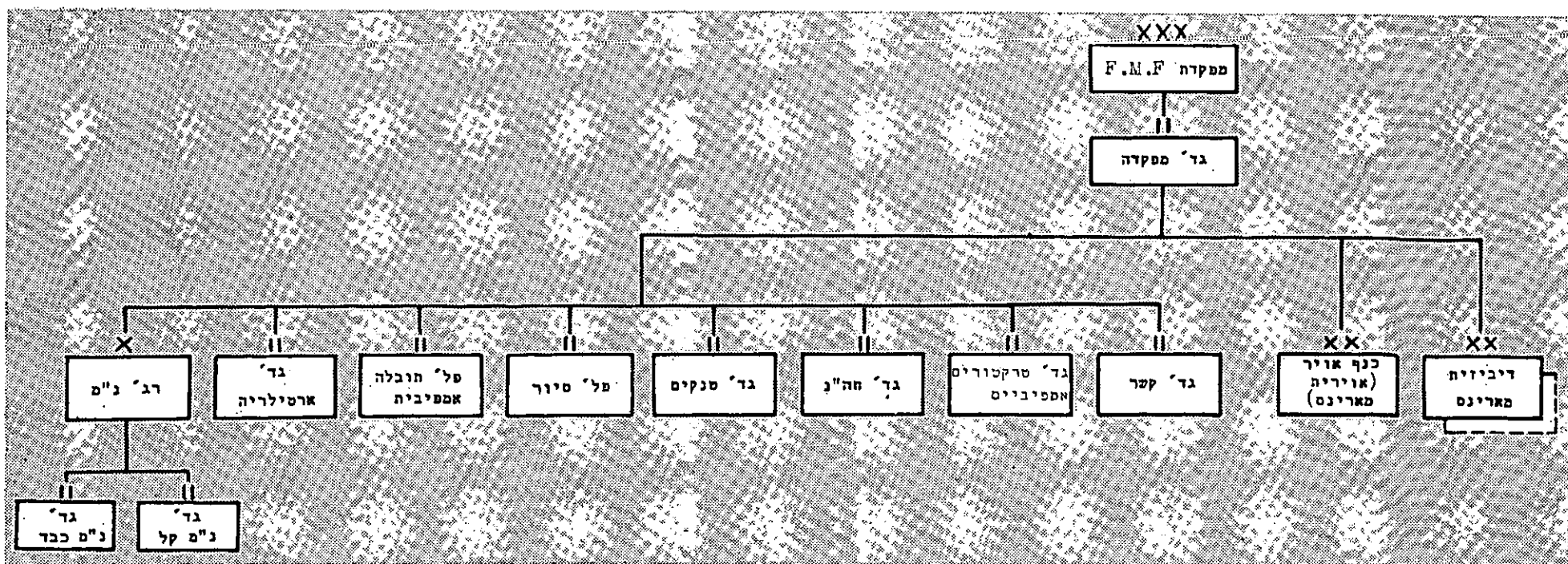
את עבודתו השחורה. וזאת לזכור: עקרון זה אינו בגדר קביעה המופיעה בספרים או בחוברות-הדרכה בלבד — אלא מודגש ומבוצע הלכה למעשה, הן באימוני היחידות והן בקורסים השונים. וכדוגמה ישמשו שוב הטייסים. בקורס בו השתתפתי ואשר מנה קרוב ל-200 חניך, היוו הטייסים כ-30% ממספר החניכים, וכל זאת כדי שטייסים אלה יכירו את בעיות של מקבל-הסיוע גם "דרך רגליהם ומוחם", בהיותם צמודים אל הקרקע, וטועמים את טעם הפעולה הקרקעית לא רק מתצפיתם ממרום הטיסה, ברום של 30,000 רגל.

◆ כפועל-יוצא מטיבן של משימות ה"מארינס" ברור ומובן מאליו כי ללא ידיעה מלאה של אורחות שיתוף-הפעולה מלא בין כל היחידות המסתערות והמסייעות, ויכולת טכנית מובהקת בתחום זה, נידון מראש כל מבצע של ה"מארינס" לכשלון. ואמנם, דגש רב מושם בחיל בלימוד ואימון בסוגית שיתוף-הפעולה בין כל שלוחות החיל. הדבר מובלט הן באימוני היחידות והן בבתי-הספר. באימוני היחידות מתבטא הדבר בכך שנוסף לאימוני החי"ר הרגילים (שהם עניין מובן מאליו) נערכים בהם גם תרגילים משולבים רבים. חטיבה (רגימנט) בת שלושה גדודי "מארינס", בצרוף טנקים, ארטילריה ועוד, מבצעת תרגיל "שגרת" כלהלן:

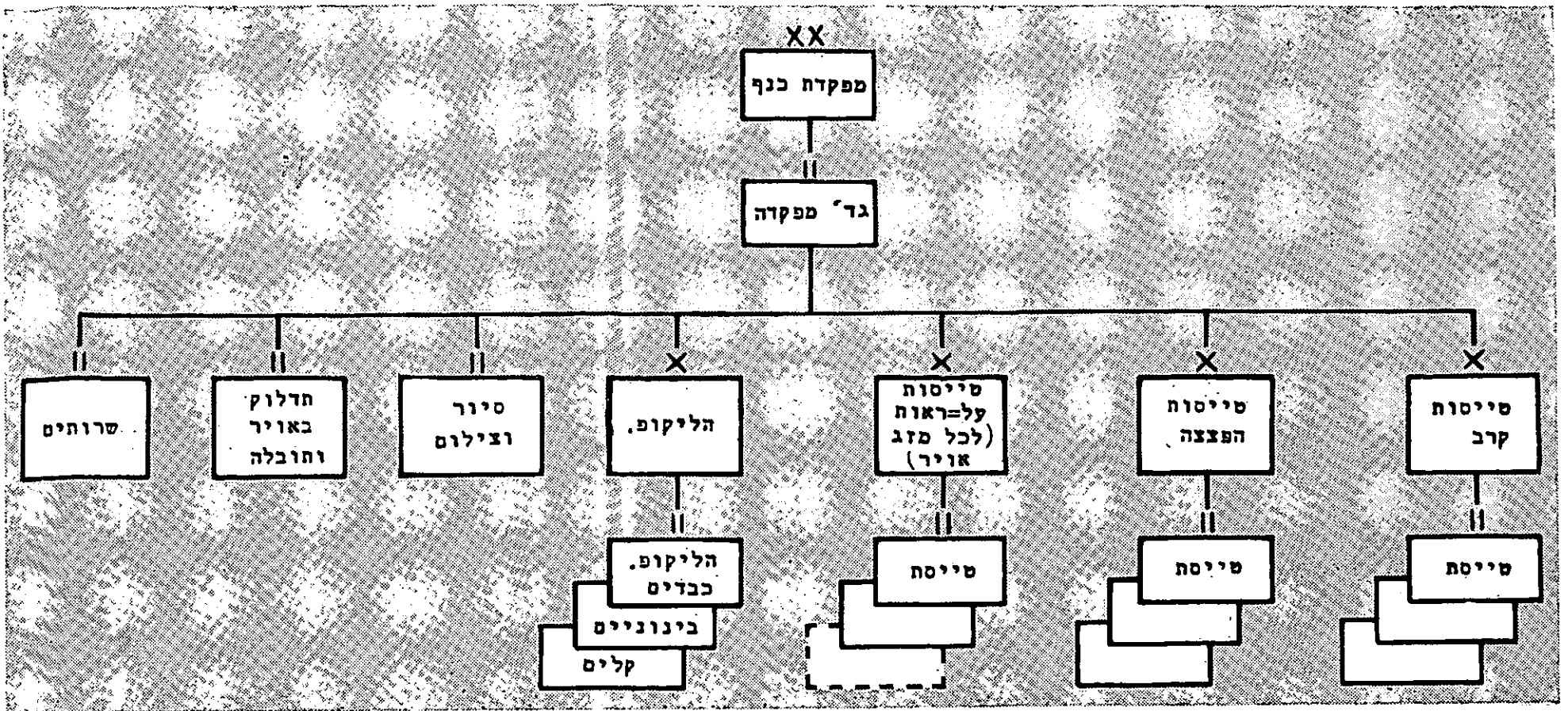
- שני גדודים נוחתים מהים, סוללת ארטילריה אמפיבית וטנקים אמפיביים נוחתים עמם — ומסייעים להם אף חוף כדי השיט מאניות הצי אל החוף.

- אותה שעה מועבר גדוד שלישי בהליקופטרים לעורף האויב (לטוח של 20—40 ק"מ), לתפיסת צומת חשוב.
- כהכנה לנחיתה, ובמשך כל זמן התנועה מהאניות לחוף, ניתן סיוע-אש הארטילריה של אניות הצי וממטוסי ה"מארינס".
- בעת ובעונה אחת מסלקת יחידת-הנדסה מוקשים ימיים ומכשוליי חוף, על-מנת לאפשר את הנחיתה.
- על הפעולה כולה מפקד מפקד-החטיבה. הקורא ודאי יסכים עמי שהלה חייב להיות בקי באופן מושלם במכלול הבעיות המבצעיות

מרשם מס' 2. מפקדת F. M. F.

- גדוד הטרקטורים האמפיביים נועד בעיקר להסתערות הפלוגות הראשונות (הגל הראשון) המגיעות לחוף — ולהעברת ציוד כבד. ● גדוד חה"נ משמש בעיקר לביצוע עבודות כבדות, כגון הכנת שדה-תעופה כעזרה לכנף-האוויר, גישור כבד וכד'. ● בגדוד טנקים — 3 פלוגות.
- בפלוגת-הסיור — 3 מחלקות; שתיים — צנחנים; אחת — אנשי-צפרדע. ● בגדוד הארטילריה: 1 סוללה 155 הוביצר; 1 סוללה 155 מתנייע; 1 סוללה מרגמות 81, מתנייע; 1 סוללה מטולירקטות רב-קניים; 1 פלוגה תותחים אמפיביים. ● שני הגדודים שבחטיבה נ"מ מצוידים בטילים קרקע-אוויר — ביניהן אף ה"האוק".

מרשם מס' 3. כנף-אויר של ה"מארינס"

הרגליים נוכל למצוא בדיביזיה גם את כל יחידות הסיוע והשרותים. כך ניתנת האפשרות לתגבר כל חטיבה ביסודות אלה: גדוד ארטי לרי; פלוגת סיוור; פלוגה נ"ט; פלוגת חה"נ; פלוגת תובלה ועוד. מבנה זה (היות מפקדת הרגימנט מפקדה טקטית בלבד) בא לאפשר ניידות מכסימלית ולמנוע סרבול מיחידות הנמצאות במגע-מעט-פיסי עם האויב (הגדוד והרגימנט) — ולשחררן לניהול מבצעים בלבד. הדיביזיה, לעומת זאת, מסורבלת מאוד מבחינה זו, אך ה"מארינס" טוענים כי לאור נסיונם — זו הדרך הנכונה והטובה לנהל מלחמות בתנאים הצפויים לגוף-לוחם מסוגם.

מעל רמת הדיביזיה מוצאים אנו את המסגרת המכונה בפיהם Fleet Marine Force (בקיצור — F. M. F.) או, בתרגום עברי צולע — "כוח-ה"מארינס" של הצי". מפקדה זו מקבילה מכמה בחינות ארגוניות ומבצעיות לפונקציה שממלא בצבאות אחרים (ואף בצבא-היבשה של ארה"ב) הקורפוס.

הפנה מבטך למרשם מס' 2 — ותוכל להבחין בדברים הבאים: כי ל-F. M. F. שלושה גופי-משנה בלבד — הדיביזיה (או שתיים), הכנף, ומפקדת-סיוע-ושרותים.

● שמפקדת ה-F. M. F. מפקדת על שילוב של כוחות יבשה-אויר ואף ים (כלים אמפיביים).

מפקדת ה-F. M. F. הנה המפקדה המבצעית הגבוהה ביותר של חיל-ה"מארינס" (המפקד שלה הנו לויטננט-גנרל) והיא כפופה לא למפקד ה"מארינס" (שהנו גנרל בעל ארבעה כוכבים, כלומר "גנרל" מלא) אלא למפקדת הזירה החבצעית בה היא פועלת. מפקדה זו, והעוצבות שלרשותה, מופעלות על-ידי מפקד צי ארה"ב והאחראי לזירה. למעשה, קיימות כיום בחיל ה"מארינס" שתי מפקדות F. M. F.: האחת — בחוף-המזרח של ארה"ב והיא כפופה למפקד צי-האוקיינוס-האטלנטי; השנייה — בחוף המערבי, וכפופה למפקד צי-האוקיינוס-השקט.

תשאל הקורא, ובצדק, לשם מה קיימת מפקדת חיל ה"מארינס" (יש דבר כזה!)? על זאת תקבל תשובה במאמר הבא.

נחזור עתה למבנה ה-F. M. F. ונסבירו בקצרה. המעיין במרשם מס' 2 ודאי שם לבו שכאן מופיעה, לראשונה, הכנף

נקודות נוספות — שהנן מוחשיות מאוד ואף הן בגדר חוק בל-יעבור בקרב ה"מארינס": הכושר הגופני וכושר הקליעה למטרה. בשתי נקודות אלו מגלים ה"מארינס" גישה מעשית עד-מאוד. אין הם מאמינים שקצין עב-כרס וכבד-תנועה יוכל לפקד על חייליו בקרב; וכן סבורים הם כי חייל היורה אל המטרה ואינו קולע משול לחצי חייל. על-כן שומה על כל חייל, מש"ק וקצין לעבור פעם אחת בשנה, ביום שנקבע מראש לכל אחד ואחד מהם, בוחן באימון גופני וקליעה למטרה — וכן בדיקה רפואית מתאימה. האמן-נא לי, הקורא — לקראת אותו יום-בוחן מתכונן הנחת (בכל דרגה שהיא) בכל נפשו ובכל גופו; אם ייכשל בבוחן תנתן לו הזדמנות נוספת אחת בלבד כעבור שלושה חודשים. ואוי לו אם לא יעמד בבוחן — שלא לדבר על גודל הבושה שתיגרם לו.

מבנה החיל

אדון רך ורק ביחידות העיקריות, ואעמוד רק על אותן נקודות הטעונות הסבר מיוחד.

יחידת-היסוד ללחימה הנה הגדוד. הגדוד מורכב מארבע פלוגות-רובאים — ללא פלוגה-מסייעת. הנשק המסייע העיקרי נמצא בפלוגת המפקדה (תותחים ללא-רתע 106 מ"מ ומרגמות 81 מ"מ). יתר כלי-הנשק מחולק לפלוגות (וזאת לזכור: אין בגדוד "מארינס", בארגונו החדש, מק"בים).

החטיבה (או, ליתר דיוק, הרגימנט — Regiment) מורכבת משלושה גדודים ותו לא.

מפקדת הרגימנט הנה מפקדה טקטית בלבד ובמבנה האורגני שלה לא תמצא כל יחידת סיוע, או שרותים. בעיתות-שלום אחראית מפקדת הרגימנט לאימונים ולארגון בלבד; ובשעת מלחמה — אך ורק למבצעים. כל הצרכים בסיוע ובשרותים מסופקים במישרין לגדודים ולרגימנט מהדיביזיה — שהיא המפקדה-הממונה שמעליהם. כשם שהגדוד הנו יחידת-היסוד ללחימה — כך הדיביזיה היא יחידת-היסוד למנהלה ולאפסנאות — כמובן נוסף על היותה מפקדה טקטית.

אם נעיין במרשם מס' 1, נראה כי בצד שלושת הרגימנטים

האווירית (Marine Air Wing), המקבילה בסולם הפיקוד לדיביזיה זיה של כוחות "מארינס" "קרקעיים". כנף זו כפופה למפקד ה-F.M.F., שלעתים הנו טייס. כמו כן, שמת לבך לעובדה שהדיביזיה והכנף הן העוצבות הלוחמות העיקריות שב-F.M.F. ויתר היחידות אינן באות אלא לסייע להן.

כבר בתחילת המאמר צוין ענין זה של חיל-האוויר "הפרטי" של ה"מארינס" — דבר המיוחד כוח-אמפיבי זה לא רק מבחינה ארגונית אלא גם בתחום הטקטיקה של שילוב ושיתוף-פעולה הדוקים ביותר, בין כוחות קרקע וכוחות אוויר הכלולים במסגרת ה"מארינס". והלא זהו השג אשר החיל מטפחו בהתמדה וגאה עליו. הכנף (Wing) הנה "יחידת האס" הגדולה ביותר שבאווירית ה"מארינס". הכנף מתחלקת בדרך כלל, לשלוש "קבוצות" של טייסות (Groups); כל "קבוצה" כזו מתחלקת ל-2-4 טייסות (Squadrons). מבנה הכנף מתואר, באופן כללי, במרשם מס' 3. נקודות מספר להארת המבנה:

● בכנף נמצאים כל סוגי המטוסים המסייעים ל"מארינס" — החל ממטוסי-קרב, מפציצים (מטוסי על-ראות), מטוסי-סיור וצי-לום, מטוסי-תובלה והליקופטרים — וכלה ב"מכלית-אוויר".

● אמנם בכל "קבוצת-טייסות" נמצא סוג מסוים אחד של מטוסים; אך המבנה מאפשר גם הכנסת שינויים — באופן שב"קבוצת טייסות" תוכלנה להמצא טייסות-קרב, טייסת-הפצה, טייסת הליקופטרים וגף-סיור. לכל מפקדת "קבוצת-טייסות" האמ-צעים לפקד על כוח משולב כזה. הדבר מכוון לאפשר גמישות מכסימלית בהפעלת הסיוע האווירי — כך שרגימנט "מארינס", למשל, המקבל סיוע "קבוצת טייסות" מעורבת יכול לקבל מיד את כל סוגי המטוסים שיזדקק להם, מבלי שיצטרך לעבור את כל צינורות הביורוקרטיה-הצבאית.

● גדוד השרותים שבכנף מסוגל, באמצעו-הוא, לבנות ולהקים במשך שלושה ימים שדה-תעופה (כולל כל המתקנים להפעלת

* על הקורא לזכור את השוני, המוזר לכאורה, בין מונחי-המבנה בכוחות האוויר האמריקנים והבריטים. ה"Group" הוא בבריטניה גוף המכיל מספר כנפיים (Wings) — ותרגומה המקובל לעברית הוא "להק"; ואילו בארה"ב ה"ן סדר הרמות.

השדה) לכל סוגי המטוסים הנמצאים בכנף — גם במקום שמעולם לא היה בו שדה כזה. מספר המטוסים שיוכל לפעול משדה כזה מקביל לעצמתה של "קבוצת-טייסות".

בפני אווירית ה"מארינס" ניצבות שתי משימות עיקריות: האחת — השגת עליונות ועדיפות בזירת-הקרב בה נלחמת יחידת ה"מארינס", במידה שזו טרם הושגה (או אם הושגה — השמירה עליה); השניה — סיוע לכוחות הקרקע, דהיינו — לנחתים עצמם. משימה שניה זו הנה למעשה, משימתם העיקרית של טייסי ה"מארינס" — כפי שמכריזים הם עצמם ברמה... מפקד ה-F.M.F. שהנו גם מפקדו הממונה של הכנף, עשוי להשאיל את מטוסיו למפקד הצי לשם השגת עליונות אווירית בזירה — אך מטוסים אלה יוחזרו תמיד לרשותו, מיד לכשיוכלו מטוסי הצי להבטיח את העליונות בכוחות עצמם, בעוד שמטוסי ה"מארינס" יוכלו להמשיך אז במתן הסיוע לכוחות-הקרקע "שלהם".

מפקד ה-F.M.F. הוא הקובע, כמובן, מתוך התייעצות עם מפקד הכנף, את סוגי הסיוע ואת מספר המטוסים שיוקצה ליחידות הצי למיניהן.

אם תשאלני, הקורא, לדעתי — הרי שהמצאותו של כוח-אוויר חילי כזה ב"מארינס" הנה הנקודה החיובית ביותר לחיל — ועל כך, כאמור, גאותם וגדלותם.

תאר לעצמך: סיוע-אווירי כולל זה ניתן לא על-ידי טייסים "בעלי צבע-מדים, כובע ורקע-לדרגות שונים ואחרים" — כנהוג ברוב הצבאות — אלא על-ידי טייסי ה"מארינס" שתלבושתם כתלבושתך ועברם של רבים מהם — עברך, שטייסו ומפקדיו עברו איתם קורסים משותפים של מפקדים, כשם שאתה עברת ומספר לא-מבוטל מהם מילא תפקידי פיקוד ומטה ביחידות-השדה. ואמנם אומרים הם ש"כך כבר אפשר להלחם..."

לא נוכל לסיים סקירה זו של המבנה מבלי להזכיר במילים מספר את "מפקדת-הסיוע-והשרותים" והיחידות הכפופות לה שהיא העוצ-בה השלישית ב-F.M.F.

"מפקדת-הסיוע-והשרותים" הוקמה בעיקר כדי לפקח על כל יחידות העזר של ה-F.M.F. ולאמן אותן, בשביל שתהיה רשות-מפקדת אחת עליהן וכדי להקל על מפקדת ה-F.M.F. את השליטה עליהן.

המאמר השני ה"מארינס" החייל והיחידה, אימונם ודמותם יופיע בחוברת "מערכות" הקרובה